NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 907/2014

ze dne 11. března 2014,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agentury a další subjekty, finanční řízení, schválení účetní závěrky, jistoty a použití eura

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ([1]), a zejména na čl. 8 odst. 1, článek 40, čl. 46 odst. 1, 2, 3 a 4, čl. 53 odst. 3, čl. 57 odst. 1, čl. 66 odst. 3, čl. 79 odst. 2, čl. 106 odst. 5 a 6 a článek 120 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (EU) č. 1306/2013 stanovuje základní ustanovení týkající se mimo jiné akreditace platebních agentur a koordinačních subjektů, povinností platebních agentur, pokud jde o veřejnou intervenci, finančního řízení a postupu schvalování, jistot a použití eura. V zájmu zajištění hladkého fungování nového právního rámce musí být přijata některá pravidla, která by doplnila ustanovení stanovená nařízením (EU) č. 1306/2013 v příslušných oblastech. Tato nová pravidla by měla nahradit stávající nařízení Komise (ES) č. 883/2006 ([2]), (ES) č. 884/2006 ([3]), (ES) č. 885/2006 ([4]), (ES) č. 1913/2006 ([5]), (EU) č. 1106/2010 ([6]) a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 282/2012 ([7]), jež byla založena na nařízeních Rady, která již byla nahrazena nařízením (EU) č. 1306/2013. V zájmu jasnosti a právní jistoty by nařízení (ES) č. 883/2006, (ES) č. 884/2006, (ES) č. 885/2006, (ES) č. 1913/2006, (EU) č. 1106/2010 a prováděcí nařízení (EU) č. 282/2012 měla být zrušena.

(2) V souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1306/2013 by platební agentury měly být akreditovány členskými státy pouze tehdy, pokud splňují určitá minimální kritéria stanovená na úrovni Unie. Tato kritéria by se měla týkat čtyř základních oblastí: vnitřního prostředí, kontrolních činností, informací a komunikace a sledování. Členské státy by měly mít volnou ruku při stanovování dodatečných akreditačních kritérií s cílem zohlednit zvláštní vlastnosti platební agentury. Navíc by měla být stanovena prováděcí pravidla, pokud jde o kritéria pro akreditaci koordinačních subjektů uvedených v čl. 7 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013.

(3) Opatření týkající se veřejné intervence lze financovat pouze tehdy, pokud byly dotyčné výdaje uskutečněny platebními agenturami, které členské státy určí jako odpovědné za určité povinnosti vztahující se k veřejné intervenci. Výkon úkolů týkajících se zejména řízení a kontroly intervenčních opatření s výjimkou platby podpor však může být v souladu s čl. 7 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 delegován. Mělo by

([1]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549.
([2]) Nařízení Komise (ES) č. 883/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o vedení účtů platebních agentur, výkazy výdajů a příjmů a podmínky následné úhrady výdajů v rámci EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 1).
([3]) Nařízení Komise (ES) č. 884/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o financování intervenčních opatření ve formě veřejného skladování Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a o zaúčtování operací veřejného skladování platebními agenturami členských států (Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 35).
([4]) Nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 90).
([5]) Nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k agromonetární úpravě pro euro v zemědělství a mění některá nařízení (Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52).
([6]) Nařízení Komise (EU) č. 1106/2010 ze dne 30. listopadu 2010, kterým se stanoví seznam opatření, která mají být vyloučena z provádění nařízení Rady (ES) č. 485/2008 o kontrole opatření tvořících součást systému financování Evropského zemědělského záručního fondu, prováděné členskými státy (Úř. věst. L 315, 1.12.2010, s. 16).
([7]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 282/2012 ze dne 28. března 2012, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 92, 30.3.2012, s. 4).

také být možné, aby tyto úkoly plnilo více agentur. Je mimo jiné třeba stanovit, že řízení některých opatření veřejného skladování lze na odpovědnost platební agentury svěřit třetím veřejným nebo soukromým subjektům. V důsledku toho je vhodné upřesnit působnost platebních agentur v této oblasti, upřesnit jejich povinnosti a stanovit, za jakých podmínek a podle jakých pravidel může být veřejným subjektům nebo soukromým třetím osobám svěřeno řízení některých opatření veřejného skladování. V tomto případě je rovněž třeba stanovit, že dotyčné subjekty musí jednat v rámci smlouvy, na základě obecných povinností a obecných zásad, které by měly být stanoveny.

(4) Právní předpisy Unie v odvětví zemědělství obsahují v případě EZZF lhůty pro platbu podpor příjemcům, které musí členské státy dodržovat. Platby provedené mimo tyto lhůty je třeba považovat za nezpůsobilé pro financování Unií, a nemohou tedy být předmětem úhrady Komise, jak je uvedeno v článku 40 nařízení (EU) č. 1306/2013. Z analýzy opožděných plateb podpory členskými státy je patrné, že celá řada z nich vzniká v důsledku doplňkových kontrol prováděných členskými státy v souvislosti se spornými žádostmi, opravnými prostředky a dalšími vnitrostátními právními spory. V souladu se zásadou proporcionality by mělo být v souvislosti s výdaji stanoveno paušální rozpětí, v rámci něhož se v těchto případech nebude provádět snížení měsíčních plateb. Aby byl finanční dopad přizpůsoben v poměru ke zpoždění, k němuž při platbě došlo, je navíc třeba při překročení tohoto paušálního rozpětí stanovit, že Komise poměrně sníží platby Unie podle velikosti zjištěného překročení lhůty pro platby. Jak je uvedeno v právních předpisech Unie v odvětví zemědělství, platba podpor před prvním možným termínem pro platby nemůže být ospravedlněna ze stejných důvodů jako platba po posledním možném termínu pro platby. Na tyto předčasné platby tedy nelze uplatnit poměrné snížení. Měla by však být stanovena výjimka pro případy, kdy právní předpisy Unie v odvětví zemědělství umožňují platbu zálohy do určité maximální výše.

(5) Komise má zasílat platby členským státům v měsíčních nebo jiných pravidelných intervalech na základě výkazů výdajů, které jí tyto státy předají. Měla by však zohlednit příjmy získané platebními agenturami pro rozpočet Unie. Je tedy třeba stanovit podmínky, za nichž se mají provádět určitá vyrovnání mezi výdaji a příjmy uskutečněnými v rámci EZZF a EZFRV.

(6) Není-li na začátku rozpočtového roku rozpočet Unie schválen, čl. 16 odst. 2 třetí pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([1]) stanoví, že platby lze uskutečňovat měsíčně podle kapitol až do výše jedné dvanáctiny prostředků schválených v odpovídající kapitole rozpočtu na předchozí rozpočtový rok. Aby byly dostupné prostředky mezi členské státy rozděleny spravedlivě, je třeba v tomto případě stanovit, že měsíční platby v rámci EZZF a průběžné platby v rámci EZFRV budou představovat určité procento z výkazů výdajů předaných každým členským státem a že zůstatek nevyplacený během jednoho měsíce bude opětovně přidělen v rozhodnutích Komise o dalších měsíčních nebo průběžných platbách.

(7) Použitelné směnné kurzy by měly být stanoveny v závislosti na tom, zda v právních předpisech v různých odvětvích zemědělství je či není vymezena rozhodná skutečnost. Aby členské státy, které nepřijaly euro, nepoužívaly jiný směnný kurz při zaúčtování zinkasovaných příjmů nebo podpor vyplacených příjemcům v jiné měně než euro na straně jedné a při sestavování výkazu výdajů platební agenturou na straně druhé, je třeba stanovit, že dotčené členské státy použijí ve svých výkazech výdajů týkajících se EZZF stejný směnný kurz jako kurz použitý při obdržení příjmů nebo při platbách příjemcům. Kromě toho, aby se zjednodušily administrativní formality související se zpětnými získáními, která se týkají více operací, je třeba stanovit jednotný směnný kurz při zaúčtování těchto zpětných získání.

(8) Aby mohla Komise ověřit, že členské státy dodržují svoji povinnost chránit finanční zájmy Unie, a zajistit účinné uplatňování postupu schvalování souladu uvedeného v článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013, měla by být stanovena ustanovení týkající se kritérií a metodiky pro provádění oprav. Měly by být definovány různé druhy oprav uvedené v článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013 a měly by být stanoveny zásady týkající se toho, jak budou při určování částek oprav zohledňovány okolnosti každého případu. Kromě toho by měla být stanovena pravidla týkající se toho, jak budou částky, které členské státy získaly zpět od příjemců, připisovány ve prospěch fondů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

(9) Nařízení (EU) č. 1306/2013 se týká prověření obchodních dokumentů subjektů, které přijímají nebo provádějí platby, jež se přímo nebo nepřímo vztahují k systému financování EZZF, s cílem zjistit, zda byly transakce tvořící součást systému financování EZZF skutečně a řádně provedeny. Z provádění uvedeného nařízení je třeba vyloučit opatření, která jsou svou povahou nevhodná k následné kontrole formou prověření obchodních dokumentů, stejně jako opatření, která se týkají plateb, jež jsou buď spjaty s plochou, nebo nejsou spjaty s obchodními dokumenty, které je možné prověřit.

(10) Mnohá ustanovení v nařízeních Unie týkajících se zemědělství vyžadují poskytnutí jistoty, aby byla zajištěna platba splatné částky, není-li splněna daná povinnost. Zkušenosti nicméně ukázaly, že tento požadavek je v praxi vykládán velmi rozdílnými způsoby. Aby se proto zabránilo nerovným podmínkám hospodářské soutěže, měly by být stanoveny podmínky platné pro tento požadavek.

(11) Náklady na složení jistoty, které nese jak strana poskytující jistotu, tak příslušný orgán, mohou být neúměrné k výši částky, jejíž platba je jistotou zajišťována, pokud je tato částka nižší než určitá mezní hodnota. Příslušné orgány by tedy měly mít právo nevyžadovat jistotu na platbu částky nižší, než je tato mezní hodnota. Navíc je vhodné zplnomocnit příslušný orgán, aby nevyžadoval jistotu, pokud povaha osoby, u které je vyžadováno splnění povinnosti, činí uvedený požadavek zbytečným.

(12) Příslušný orgán by měl mít právo nabídnutou jistotu odmítnout, pokud usoudí, že není dostatečná.

(13) Nařízení (EU) č. 1306/2013 zpřísnilo pravidla vyžadující složení jistoty, aby byla zajištěna platba splatné částky, není-li splněna daná povinnost. Uvedený jednotný horizontální právní rámec by měl být doplněn jednotnými pravidly týkajícími se vyšší moci a propadnutí nebo uvolnění jistoty. Nařízení Komise (ES) č. 376/2008 ([1]) a nařízení Komise (ES) č. 612/2009 ([2]) obsahují pravidla týkající se uvolnění a propadnutí jistot v oblasti dovozních a vývozních licencí a v systému vývozních náhrad. V uvedených odvětvích by se rovněž měla používat nová pravidla stanovená tímto nařízením. V zájmu jasnosti a právní jistoty by měla být příslušná ustanovení v nařízeních (ES) č. 376/2008 a (ES) č. 612/2009 zrušena.

(14) V prováděcím nařízení (EU) č. 282/2012 se rozlišovalo mezi zásadními, vedlejšími a podřízenými požadavky a jen omezený počet nařízení Komise se týká pouze zásadních požadavků. Nesplnění požadavku mělo za následek plné nebo částečné propadnutí jistoty kryjící tento požadavek na základě složitých metod výpočtu, které byly příčinou zmatku. Při současném zohlednění zásady proporcionality je třeba, aby zjednodušený přístup týkající se propadnutí odpovídal praktické situaci, v níž povinnost buď nebyla splněna, nebo nebyla splněna včas, nebo důkaz o splnění povinnosti nebyl předložen ve stanoveném časovém rámci.

(15) Mnohá ustanovení v právních předpisech Unie v odvětví zemědělství stanoví, že poskytnutá jistota propadne, pokud je zajištěná povinnost porušena, aniž nějakým způsobem rozlišuje mezi stupni závažnosti tohoto porušení. V zájmu rovného zacházení je vhodné zavést rozlišení mezi důsledky porušení jednotlivých povinností. Ve zvláštních případech by se zejména měla stanovit možnost propadnutí pouze části jistoty.

(16) Nemělo by se rozlišovat mezi důsledky nesplnění povinností na základě toho, zda byla nebo nebyla poskytnuta záloha. V důsledku toho by se jistoty, pro které byly poskytnuty zálohy, měly řídit zvláštními pravidly.

(17) Je nutné stanovit rozhodné skutečnosti pro směnné kurzy pro různé situace, ke kterým dochází v rámci právních předpisů v různých odvětvích zemědělství, aniž jsou dotčeny zvláštní definice nebo výjimky stanovené v předpisech pro příslušná odvětví na základě kritérií uvedených v čl. 106 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013.

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 376/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 114, 26.4.2008, s. 3).

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 612/2009 ze dne 7. července 2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (přepracované znění) (Úř. věst. L 186, 17.7.2009, s. 1).

(18) Pro všechny ceny či částky, které se mají stanovit v rámci obchodu se třetími zeměmi, je pro dosažení příslušného obchodního cíle nejvhodnější rozhodnou skutečností přijetí celního prohlášení. Totéž platí o vývozních náhradách a určování ceny ovoce a zeleniny při dovozu do Unie, na jejímž základě se dovážené produkty zařazují do společného celního sazebníku. Tato rozhodná skutečnost by tedy měla být přijata.

(19) V případě produkčních náhrad je rozhodná skutečnost pro směnný kurz zpravidla spojena s vyřízením některých zvláštních formalit. V zájmu harmonizace pravidel by mělo být stanoveno, že rozhodnou skutečností je den, kdy jsou výrobky prohlášeny za dodané na požadované místo určení, pokud se takové místo určení požaduje, a ve všech ostatních případech den přijetí žádosti o platbu náhrady platební agenturou.

(20) V případě podpory poskytnuté na množství produktu, který se uvádí na trh nebo má být použit zvláštním způsobem, je povinností, jež musí být pro účely poskytnutí podpory splněna, skutečnost, která zaručuje vhodné použití dotyčných produktů. Převzetí produktů příslušným hospodářským subjektem je předpokladem, který umožňuje příslušným orgánům provádět požadované kontroly nebo inspekce v účetnictví hospodářského subjektu a zaručuje jednotné zpracování souborů. Rozhodná skutečnost pro směnný kurz by tedy měla být stanovena ve vztahu k převzetí produktů.

(21) V případě ostatních podpor udělovaných v odvětví zemědělství se situace může významně lišit. Podpory se nicméně vždy udělují na základě žádosti a ve lhůtách stanovených právními předpisy. Rozhodná skutečnost pro směnný kurz by v tomto případě proto měla být stanovena jako lhůta pro podání žádostí.

(22) Pokud jde o podpory, podpůrná opatření a prémie v rámci odvětví vína, měla by být rozhodná skutečnost pro směnný kurz vázána podle situace na počáteční den hospodářského roku, dokončení některých úkonů nebo určité datum. Rozhodnou skutečnost, kterou je třeba vzít v úvahu, je tedy třeba přesně stanovit pro každou jednotlivou situaci.

(23) Situace, které mají být pro stanovení rozhodné skutečnosti vzaty v úvahu, se v jednotlivých odvětvích velmi liší. Rozhodná skutečnost by tedy měla být stanovena v závislosti na konkrétní povaze jednotlivé situace a opatření, jež spadají do uvedených odvětví zemědělství, zejména v případě podpory v odvětví mléka a mléčných výrobků, projektu „Ovoce do škol“, odvětví cukru, opatření v oblasti propagace a některých opatření v rámci odvětví ovoce a zeleniny.

(24) Pokud jde o částky strukturální nebo environmentální povahy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ([1]) a částky schválené v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1698/2005 ([2]), jejichž platby jsou zajištěny prostřednictvím programů rozvoje venkova schválených na základě nařízení (EU) č. 1305/2013, částky se stanovují pro hospodářský rok nebo kalendářní rok. Obchodního cíle je tedy dosaženo, je-li rozhodná skutečnost stanovena na příslušný rok. Z těchto důvodů by rozhodná skutečnost měla být stanovena na 1. leden roku, v němž se rozhoduje o poskytnutí podpory.

(25) Pokud jde o zálohy a jistoty, jsou částky, jež se mají zaplatit, a zaručené částky stanoveny v eurech v souladu s právními předpisy v různých odvětvích zemědělství. Směnný kurz, který se pro tyto částky použije, tedy musí být blízko ke dni platby zálohy nebo ke dni složení jistot. Pokud se používají jistoty, musí jejich částka umožnit pokrytí všech rizik, pro něž byly složeny. Za těchto okolností by vymezení rozhodné skutečnosti pro směnný kurz mělo vycházet buď ze dne, kdy je stanovena částka zálohy nebo je složena jistota, anebo dne, kdy je záloha nebo jistota zaplacena.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

(26) V souladu s nařízením Rady (ES) č. 1290/2005 ([1]) Komise automaticky zruší rozpočtový závazek na program rozvoje venkova na období 2007–2013, který nebyl použit, na konci druhého roku následujícího po roce, kdy byl rozpočtový závazek učiněn. Nařízením (EU) č. 1306/2013 se toto pravidlo mění tak, že rozpočtový závazek se automaticky zruší na konci třetího roku následujícího po roce, kdy byl rozpočtový závazek učiněn. V zájmu soudržnosti by se v programech rozvoje venkova na období 2007–2013 mělo i nadále používat pravidlo N+2 a v souvislosti s tím by mělo být vytvořeno přechodné pravidlo. Stejným způsobem by v rámci programů rozvoje venkova pro období 2007–2013 měly průběžné platby i nadále podléhat zohlednění celkové částky příspěvku z EZFRV poskytnuté na jednotlivé priority v rámci celého období, na něž se program vztahuje. Pro zajištění kontinuity řízení těchto programů je navíc třeba, aby tato přechodná pravidla platila od 1. ledna 2014,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PLATEBNÍ AGENTURY A DALŠÍ SUBJEKTY

Článek 1

Podmínky akreditace platebních agentur

1. Platební agentury uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 provádějící řízení a kontrolu výdajů poskytují, pokud jde o platby, které provádějí, a o sdělování a uchovávání informací, dostatečné záruky, že:

a) způsobilost žádostí a v rámci rozvoje venkova postup přidělování podpory, jakož i jejich soulad s pravidly Unie jsou před schválením platby kontrolovány;

b) provedené platby jsou správně a plně zaúčtovány;

c) jsou prováděny kontroly stanovené právními předpisy Unie;

d) požadované dokumenty jsou předloženy ve lhůtách a ve formě stanovené pravidly Unie;

e) dokumenty jsou přístupné a uchovávané tak, že je zaručena jejich úplnost, platnost a dohledatelnost v čase, a to včetně elektronických dokumentů ve smyslu pravidel Unie.

2. Členské státy akreditují jako platební agentury úřady nebo subjekty, které splňují podmínky stanovené v odstavci 1. Aby mohla být platební agentura akreditována, musí mít navíc organizační strukturu a systém vnitřní kontroly splňující kritéria stanovená v příloze I (dále jen „akreditační kritéria“) týkající se

a) vnitřního prostředí;

b) kontrolních činností;

c) informace a komunikace;

d) sledování.

Členské státy mohou stanovit další akreditační kritéria s cílem zohlednit velikost, povinnosti a jiné specifické vlastnosti platební agentury.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1).

Článek 2

Podmínky akreditace koordinačních subjektů

1. Je-li akreditována více než jedna platební agentura, rozhodne v souladu s čl. 7 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013 dotčený členský stát prostřednictvím formálního aktu na ministerské úrovni o akreditaci koordinačního subjektu poté, co se ujistí, že organizační uspořádání uvedeného subjektu nabízí dostatečnou záruku toho, že je schopen plnit úkoly podle uvedeného článku.

2. Aby mohl být koordinační subjekt akreditován, musí mít fungující postupy zajišťující, že:

a) výkazy pro Komisi vycházejí z informací z řádně schválených zdrojů;

b) výkazy pro Komisi jsou před předáním náležitě schváleny;

c) existuje náležitá auditní stopa podporující informace předávané Komisi;

d) záznam o obdržených a předaných informacích je bezpečně uložen buď v papírové, nebo elektronické podobě.

Článek 3

Povinnosti platební agentury, pokud jde o veřejnou intervenci

1. Platební agentury uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 zajišťují řízení a kontrolu operací spojených s intervenčními opatřeními veřejného skladování, za které jsou odpovědné, za podmínek stanovených v příloze II tohoto nařízení a případně v právních předpisech v různých odvětvích zemědělství, zejména na základě minimálních procentních podílů kontrol, které jsou v uvedené příloze stanoveny.

Z tohoto titulu mohou platební agentury své pravomoci delegovat na intervenční agentury, které splňují podmínky stanovené v oddílu 1.C přílohy I tohoto nařízení, nebo intervenovat prostřednictvím jiných platebních agentur.

2. Aniž je dotčena jejich celková odpovědnost, pokud jde o veřejné skladování, mohou platební agentury nebo intervenční agentury:

a) svěřit řízení některých opatření veřejného skladování fyzickým nebo právnickým osobám zajišťujícím skladování intervenčních zemědělských produktů (dále jen „skladovatelům“);

b) pověřit prováděním některých specifických úkolů stanovených v právních předpisech v různých odvětvích zemědělství fyzické nebo právnické osoby.

Jestliže platební agentury svěří řízení skladovatelům, jak je uvedeno prvním pododstavci písm. a), mělo by toto řízení být prováděno v rámci smluv o skladování na základě závazků a obecných zásad vymezených v příloze III.

3. Povinnosti platebních agentur v oblasti veřejného skladování jsou zejména tyto:

a) vést skladové účetnictví a finanční účty pro každý produkt, který je předmětem intervenčního opatření veřejného skladování, a to na základě operací, které realizují od 1. října jednoho roku do 30. září roku následujícího (toto období se označuje jako „účetní období“);

b) průběžně aktualizovat seznam skladovatelů, s nimiž uzavřely smlouvu v rámci veřejného skladování. Tento seznam musí obsahovat odkazy umožňující přesnou identifikaci všech skladovacích míst, jejich kapacitu, počet skladových hal, chladíren nebo sil, jejich plány a schémata;

c) zpřístupnit Komisi vzorové smlouvy používané pro veřejné skladování, pravidla vytvořená pro převzetí a skladování produktů a pro vyskladnění produktů ze skladišť skladovatelů, jakož i pravidla pro odpovědnost skladovatelů;

d) vést centralizované elektronické skladové účetnictví zásob zahrnující všechna skladovacích místa, všechny produkty, všechna množství a jakosti různých produktů, kde u každého z nich je uvedena hmotnost (popřípadě hrubá a čistá hmotnost) nebo objem;

e) uskutečňovat všechny operace týkající se skladování, uchovávání, dopravy nebo přemísťování intervenčních produktů v souladu s předpisy Unie a v souladu s vnitrostátními předpisy, aniž je dotčena odpovědnost kupujících, ostatních platebních agentur zasahujících v rámci operace nebo jakýchkoli dalších osob v tomto ohledu pověřených;

f) v průběhu celého roku provádět kontroly na místech, kde jsou skladovány intervenční produkty, v nepravidelných intervalech a bez předchozího varování. Není-li tím ohrožen účel kontroly, je však přípustné předchozí ohlášení, jehož lhůta musí být omezena na nezbytné minimum. Toto předchozí ohlášení nelze s výjimkou řádně odůvodněných případů provést dříve než 24 hodin před zahájením kontroly;

g) provádět každoroční inventarizaci v souladu s článkem 4.

Pokud v některém členském státě zajišťuje správu účtů veřejného skladování u jednoho nebo více produktů více platebních agentur, konsoliduje se skladové účetnictví a finanční účty podle písmen a) a d) na úrovni členského státu předtím, než dojde k předání odpovídajících informací Komisi.

4. Platební agentury činí veškerá opatření, aby zaručily:

a) že produkty, na které se vztahují intervenční opatření Unie, jsou správně uchovávány, pomocí kontrol jakosti skladovaných produktů prováděných alespoň jednou ročně;

b) neporušenost intervenčních zásob.

5. Platební agentury neprodleně informují Komisi:

a) o případech, ve kterých prodloužení doby skladování některého produktu může vést k jeho znehodnocení;

b) o množstevních ztrátách nebo znehodnocení produktu v důsledku přírodních katastrof.

Pokud dojde k situacím uvedeným v prvním pododstavci písm. a) a b), Komise přijme vhodné rozhodnutí:

a) pokud jde o situace uvedené v prvním pododstavci písm. a), opatření v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 229 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ([1]);

b) pokud jde o situace uvedené v prvním pododstavci písm. b), opatření v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 116 odst. 3 nařízení (EU) č. 1306/2013.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

6. Platební agentury nesou veškeré finanční důsledky špatného uchovávání produktů, které jsou předmětem intervenčních opatření Unie, zejména vzniknou-li v souvislosti s nevhodnými metodami skladování. Aniž je dotčena možnost uplatnění nároků vůči skladovatelům, nesou platební agentury finanční odpovědnost za nedodržení svých závazků nebo povinností.

7. Platební agentura trvale zpřístupňuje zástupcům Komise a osobám pověřeným Komisí účty veřejného skladování a všechny dokumenty, smlouvy a evidence vytvořené nebo obdržené v rámci intervence, a to buď elektronicky, nebo v sídle platební agentury.

Článek 4

Inventární soupis

1. Platební agentury pořizují v průběhu každého účetního období u každého produktu, který je předmětem intervence Unie, inventární soupis.

Výsledky tohoto inventárního soupisu srovnají s účetními údaji. Zjištěné množstevní rozdíly a částky vyplývající z rozdílů v jakosti odhalených při kontrolách se zaúčtovávají podle pravidel přijatých podle čl. 46 odst. 6 písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

2. Pro účely odstavce 1 odpovídají chybějící množství vyplývající z normálních skladovacích operací rozdílu mezi teoretickými zásobami uvedenými v účetním inventárním soupisu na straně jedné a mezi fyzickými zásobami zjištěnými na základě inventárního soupisu podle odstavce 1 nebo účetními zásobami přetrvávajícími po vyčerpání fyzických zásob na skladě na straně druhé. Na tato chybějící množství se vztahují přípustné odchylky vymezené v příloze IV.

KAPITOLA II

FINANČNÍ ŘÍZENÍ

Článek 5

Nedodržení posledního možného termínu pro platby

1. Co se týče Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF), podle výjimek uvedených v čl. 40 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1306/2013 a v souladu se zásadou proporcionality jsou výdaje uskutečněné po uplynutí platební lhůty způsobilé pro financování Unií za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

2. Jestliže výdaje uhrazené po uplynutí lhůty představují maximálně 5 % výdajů uhrazených s dodržením splatností a lhůt, žádné snížení měsíčních plateb se neuplatňuje.

Jestliže výdaje uhrazené po uplynutí lhůty přesahují hranici 5 %, snižuje se každý další výdaj uhrazený se zpožděním podle těchto pravidel:

a) výdaje uhrazené v prvním měsíci následujícím po měsíci, v němž uplynula platební lhůta, se snižují o 10 %;

b) výdaje uhrazené v druhém měsíci následujícím po měsíci, v němž uplynula platební lhůta, se snižují o 25 %;

c) výdaje uhrazené v třetím měsíci následujícím po měsíci, v němž uplynula platební lhůta, se snižují o 45 %;

d) výdaje uhrazené ve čtvrtém měsíci následujícím po měsíci, v němž uplynula platební lhůta, se snižují o 70 %;

e) výdaje uhrazené po čtvrtém měsíci následujícím po měsíci, v němž uplynula platební lhůta, se snižují o 100 %.

3. Odchylně od odstavce 2 se pro přímé platby, na něž se vztahují stropy uvedené v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ([1]), uplatňují tyto podmínky:

a) pokud pro platby pro kalendářní rok N provedené nejpozději dne 15. října roku N+1 nebylo zcela vyčerpáno rozpětí podle odst. 2 prvního pododstavce a zbylá část tohoto rozpětí překračuje 2 %, snižuje se tato zbylá část na 2 %;

b) přímé platby jiné než platby podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ([2]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ([3]), pro kalendářní rok N–1 a dřívější provedené během rozpočtového roku N+1 po uplynutí platební lhůty jsou způsobilé pro financování z EZZF pouze v případě, kdy celková částka přímých plateb provedených v rámci rozpočtového roku N+1, popřípadě opravená na částky před úpravou uvedenou v článku 26 nařízení (EU) č. 1306/2013, nepřesáhne strop stanovený v příloze III nařízení (EU) č. 1307/2013 pro kalendářní rok N, v souladu s článkem 7 uvedeného nařízení;

c) výdaje překračující limity uvedené v písm. a) nebo b) se sníží o 100 %.

Částky úhrad uvedené v čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013 se pro ověření dodržování podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce nezohledňují.

4. Komise použije jiné odstupňování, než jsou odstupňování stanovená v odstavcích 2 a 3, a/nebo nižší sazby pro snížení, popřípadě nulové sazby, jestliže se u některých opatření objeví zvláštní podmínky řízení, nebo když členské státy předloží oprávněná zdůvodnění.

Ustanovení prvního pododstavce se však neuplatní na výdaje překračující limit uvedený v odst. 3 písm. b).

5. Kontrola dodržování splatnosti se v rámci měsíčních plateb provádí během rozpočtového roku dvakrát:

a) pro výdaje uhrazené do 31. července;

b) pro výdaje uhrazené do 15. října.

Případná překročení, ke kterým dojde v srpnu, září a říjnu, jsou zohledněna v rozhodnutí o schválení účetní závěrky uvedeném v článku 51 nařízení (EU) č. 1306/2013.

6. Snížení podle uvedeného článku se použijí, aniž je tím dotčeno přijetí dalších rozhodnutí o schválení účetní závěrky, jak je uvedeno v článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 41).

Článek 6

Nedodržení prvního možného termínu pro platby

Pokud jde o EZZF, pokud mohou členské státy zaplatit zálohu až do určité maximální výše před prvním možným termínem pro platby zakotveným v právních předpisech z jednotlivých odvětví zemědělství, považují se jakékoliv uhrazené výdaje překračující tuto maximální výši za výdaje uskutečněné před prvním možným termínem pro platby. V souladu s výjimkami uvedenými v čl. 40 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1306/2013 jsou však tyto výdaje způsobilé pro financování Unií po snížení o 10 %.

Článek 7

Vyrovnání platebními agenturami

1. V rozhodnutí o měsíčních platbách, které má být přijato podle čl. 18 odst. 3 nařízení (EU) č. 1306/2013, Komise uskuteční platbu zůstatku výdajů vykázaných každým členským státem, přičemž jsou tyto výdaje sníženy o částku účelově vázaných příjmů, které dotyčný členský stát zanesl do téhož výkazu výdajů. Toto vyrovnání odpovídá vybrání odpovídajících příjmů.

Položky závazků a položky plateb vytvořené účelově vázanými příjmy jsou uvolněny v okamžiku přidělení těchto příjmů do rozpočtových linií. Přidělení probíhá v momentě zaúčtování účelově vázaných příjmů, což je do dvou měsíců po přijetí výkazů předaných členskými státy v souladu s pravidly uvedenými v čl. 43 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013.

2. Jestliže byly částky uvedené v čl. 43 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1306/2013 zadrženy před platbou podpory, které se týká nesrovnalost nebo nedbalost, jsou odečteny od odpovídajícího výdaje.

3. Částky příspěvků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), které byly v rámci dotyčného programu rozvoje venkova zpětně získány od příjemců během každého referenčního období, se ve výkazu výdajů za uvedené období odečtou od částky, kterou má EZFRV uhradit.

4. Překračující nebo chybějící částky, které případně vyplynou ze schválení účetní závěrky provedeného v souladu s čl. 51 nařízení (EU) č. 1306/2013 a které mohou být znovu použity v rámci programu rozvoje venkova, se připočítávají k částce nebo se odečítají od částky příspěvku z EZFRV v prvním výkazu, který je sestaven po rozhodnutí o schválení účetní závěrky.

5. Financování z EZZF se rovná výdajům vypočítaným na základě informací oznámených platební agenturou po odečtení případných příjmů vyplývajících z intervenčních opatření potvrzených elektronickým systémem zavedeným Komisí a zahrnutých platební agenturou do výkazu výdajů.

Článek 8

Pozdní přijetí rozpočtu Unie

1. Pokud jde o EZZF, jestliže rozpočet Unie není schválen na začátku rozpočtového roku, jsou měsíční platby uvedené v článku 18 nařízení (EU) č. 1306/2013 poskytnuty ve výši procentní sazby z výkazů výdajů obdržených od každého členského státu, která je stanovena pro každou kapitolu výdajů, při dodržení mezí podle článku 16 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Komise zohlední zůstatek, který nebyl členským státům uhrazen, v rozhodnutích o následných úhradách.

2. Pokud jde o EZFRV, jestliže rozpočet Unie není schválen na začátku rozpočtového roku:

a) průběžné platby uvedené v článku 36 nařízení (EU) č. 1306/2013 jsou poskytnuty poměrně k dostupným prostředkům ve výši procentní sazby z výkazů výdajů obdržených v rámci každého programu pro rozvoj venkova. Komise zohlední zůstatek, který nebyl členským státům uhrazen, v následných průběžných platbách;

b) pokud jde o rozpočtové závazky uvedené v článku 33 nařízení (EU) č. 1306/2013, měly by první roční splátky po schválení programů na rozvoj venkova následovat v pořadí schválení uvedených programů. Prostředky na rozpočtové závazky pro následné roční splátky se přidělují v pořadí, v němž programy vyčerpaly své příslušné závazky. Komise může programům rozvoje venkova přidělit částečné roční závazky, pokud jsou dostupné prostředky na závazky omezené. Zbývající zůstatek pro tyto programy se přidělí na závazky, až budou k dispozici příslušné dodatečné prostředky.

Článek 9

Odklad měsíčních plateb

Poté, co Komise informuje příslušné členské státy, může členským státům odložit měsíční platby podle čl. 18 nařízení (EU) č. 1306/2013, pokud jí sdělení uvedená v čl. 102 odst. 1 písm. c) bodech i) a ii) uvedeného nařízení nejsou doručena včas nebo obsahují nesrovnalosti, které vyžadují dodatečná ověření.

Článek 10

Pozastavení plateb v případě pozdního předložení

1. Pozastavení plateb podle článku 42 nařízení (EU) č. 1306/2013 se uplatní v případě opatření uvedených v příloze V tohoto nařízení.

2. Pokud jde o výdaje v rámci EZZF, uplatní se tyto sazby pro pozastavení plateb:

a) pokud výsledky kontrol nebyly zaslány do 15. října, 1 % z výdajů, k nimž nebyly včas zaslány příslušné informace;

b) pokud výsledky kontrol nebyly zaslány do 1. prosince, 1,5 % z výdajů, k nimž nebyly včas zaslány příslušné informace.

3. Pokud jde o výdaje v rámci EZFRV, uplatní se tyto sazby pro pozastavení plateb:

a) pokud výsledky kontrol nebyly zaslány do 15. října, 1 % z výdajů, k nimž nebyly včas zaslány příslušné informace;

b) pokud výsledky kontrol nebyly zaslány do 15. ledna, 1,5 % z výdajů, k nimž nebyly včas zaslány příslušné informace.

Článek 11

Směnný kurz pro sestavování výkazů výdajů

1. V souladu s čl. 106 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013, pokud jde o EZZF, používají členské státy, které nepřijaly euro, pro sestavování svých výkazů výdajů stejný směnný kurz, který použily pro platby příjemcům nebo pro obdržené příjmy v souladu s kapitolou V a s právními předpisy v různých odvětvích zemědělství. Pro rozhodnutí o schválení účetní závěrky podle článků 51 a 52 nařízení (EU) č. 1306/2013 použijí členské státy první směnný kurz stanovený Evropskou centrální bankou po datu přijetí uvedených rozhodnutí.

V jiných případech, než které jsou uvedeny v prvním pododstavci, zejména pokud jde o propagační programy schválené podle nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ([1]), o propagační opatření v odvětví vína a o operace, pro které právní předpisy v různých odvětvích zemědělství neurčily rozhodnou skutečnost, použije se předposlední směnný kurz stanovený Evropskou centrální bankou před měsícem, v rámci kterého byly výdaje a účelově vázané příjmy vykázány.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ze dne 17. prosince 2007 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (Úř. věst. L 3, 5.1.2008, s. 1).

2. Pokud jde o programy rozvoje venkova, použijí členské státy, které nepatří do eurozóny, na vypracování svých výkazů výdajů v eurech u každé operace týkající se platby nebo zpětného získání předposlední směnný kurz stanovený Evropskou centrální bankou před měsícem, během kterého jsou operace zaznamenány do účtů platební agentury.

KAPITOLA III

SCHVÁLENÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY A JINÉ KONTROLY

Článek 12

Kritéria a metodika provádění oprav v rámci schvalování souladu

1. Za účelem přijetí rozhodnutí podle čl. 52 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013, který upravuje částky, které mají být vyloučeny z financování Unií, rozlišuje Komise mezi částkami nebo jejich částmi označenými jako neoprávněně vynaložené částky a částkami, na jejichž stanovení byly použity opravy na základě extrapolace či paušální částky.

Aby Komise stanovila částky, které mohou být vyloučeny z financování Unií, použije v případě, že zjistí, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s právními předpisy Unie, a pokud jde o EZFRV, v souladu s platnými právními předpisy Unie a členských států, svá vlastní zjištění a zohlední informace získané od členských států během postupu schvalování souladu provedeného v souladu s článkem 52 nařízení (EU) č. 1306/2013.

2. Komise založí rozhodnutí o vyloučení na určení neoprávněně vynaložených částek, pouze pokud tyto lze částky určit při vynaložení přiměřeného úsilí. Pokud Komise nemůže určit neoprávněně vynaložené částky při vynaložení přiměřeného úsilí, mohou členské státy ve lhůtách stanovených Komisí během postupu schvalování souladu předložit údaje týkající se ověřování uvedených částek na základě přezkoumání všech jednotlivých případů, u nichž mohl být zjištěn nesoulad. Ověřování se týká všech výdajů uskutečněných v rozporu s platnými právními předpisy a hrazených z rozpočtu Unie. Předložené údaje musí zahrnovat všechny jednotlivé částky, které jsou nezpůsobilé z důvodu uvedeného nesouladu.

3. Pokud není možné určit neoprávněně vynaložené částky v souladu s odstavcem 2, může Komise stanovit částky, které mají být vyloučeny, použitím oprav na základě extrapolace. Aby mohla Komise určit příslušné částky, mohou členské státy ve lhůtách stanovených Komisí během postupu schvalování souladu předložit výpočet částky, která má být vyloučena z financování Unií, na základě statistické extrapolace výsledků kontrol provedených na reprezentativním vzorku těchto případů. Vzorek se vybere ze souboru, u něhož lze očekávat zjištěný nesoulad.

4. Aby Komise zohlednila výsledky předložené členskými státy, jak je uvedeno v odstavcích 2 a 3, musí být schopna:

a) posoudit metody určování nebo extrapolace, které členské státy jasně popíší;

b) zkontrolovat reprezentativnost vzorku uvedeného v odstavci 3;

c) zkontrolovat obsah a výsledky určování nebo extrapolace;

d) získat dostatečné a odpovídající důkazní informace týkající se podkladových údajů.

5. Při uplatňování odstavce 3 mohou členské státy využít kontrolních statistik platebních agentur potvrzených certifikačním subjektem nebo posouzení vypracovaného takovým subjektem a týkajícího se míry chybovosti v souvislosti s jeho auditem uvedeným v článku 9 nařízení (EU) č. 1306/2013 za předpokladu, že:

a) Komise je spokojena s prací certifikačních subjektů, a to jak z hlediska strategie auditu, tak obsahu, rozsahu a kvality vlastní auditní činnosti;

b) rozsah práce certifikačních subjektů je v souladu s rozsahem příslušného šetření týkajícího se schvalování souladu, zejména s ohledem na opatření nebo režimy;

c) byla při posuzování zohledněna výše sankcí, které měly být uplatněny.

6. Jestliže nejsou splněny podmínky pro stanovení částek, které mají být vyloučeny z financování Unií, jak je uvedeno v odstavcích 2 a 3, nebo je povaha případu taková, že částky, které mají být vyloučeny, nemohou být určeny na základě uvedených odstavců, použije Komise vhodné opravy na základě paušální částky, přičemž vezme v úvahu povahu a závažnost porušení pravidel a svůj vlastní odhad rizika finanční újmy, jež byla Unii způsobena.

Míra opravy na základě paušální částky se stanoví s přihlédnutím zejména k druhu nesouladu, který byl zjištěn. Proto se rozlišuje mezi nedostatky v klíčových kontrolách a v kontrolách pomocných, a sice takto:

a) klíčovými kontrolami se rozumí správní kontroly a kontroly na místě nezbytné k určení způsobilosti podpory a příslušného uplatňování snížení a sankcí;

b) pomocnými kontrolami se rozumí všechny ostatní správní operace potřebné ke správnému zpracování žádostí.

Pokud se v rámci téhož postupu schvalování souladu zjistí různé případy nesouladu, jež by měly jednotlivě za následek různé opravy na základě paušální částky, uplatní se pouze nejvyšší míra opravy na základě paušální částky.

7. Při stanovení míry opravy na základě paušální částky Komise zvláště zohlední následující okolnosti prokazující větší závažnost nedostatků, které odhalují větší riziko vzniku ztráty pro rozpočet Unie:

a) jedna nebo více klíčových kontrol se neuplatňuje nebo se uplatňuje tak špatně nebo tak zřídka, že jsou při určování způsobilosti žádosti nebo při předcházení nesrovnalostem považovány za neúčinné; nebo

b) zjistí se tři nebo více nedostatků v rámci stejného kontrolního systému; nebo

c) zjistí se, že členský stát neuplatňuje kontrolní systém nebo že toto uplatňování trpí vážnými nedostatky, a existují důkazy o častých nesrovnalostech a nedbalosti v boji proti nedovoleným nebo podvodným postupům; nebo

d) vůči uvedenému členskému státu již byla uplatněna oprava za podobné nedostatky ve stejném odvětví, zohlední se však opravná nebo kompenzační opatření, která již členský stát přijal.

8. Pokud členský stát předloží určité objektivní skutečnosti, které nesplňují požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, ale které prokazují, že maximální ztráta pro fondy představuje nižší částku, než jaká by vyplývala z uplatnění navrhované paušální částky, použije Komise při rozhodování o částkách, které mají být vyloučeny z financování Unií podle článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013, nižší paušální částku.

9. Částky, které byly skutečně zpětně získány od příjemců a připsány fondu před příslušným datem a které Komise stanoví během postupu schvalování souladu, se odečtou od částky, kterou se Komise rozhodne vyloučit z financování Unií podle článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013.

Článek 13

Povinnost vyplývající z vymáhání neoprávněně vyplacených částek

Po dokončení vymáhání neoprávněně vyplacených částek uvedených v čl. 54 odst. 2 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1306/2013 členský stát:

a) připíše EZZF padesát procent zpětně získaných částek po odečtení nákladů na zpětné získávání, jak je uvedeno v článku 55 druhém pododstavci uvedeného nařízení;

b) připíše EZFRV padesát procent částek buď zpětně získaných po uzavření programu rozvoje venkova, nebo zpětně získaných před uzavřením programu, které však nemohly být opětovně přiděleny v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1306/2013.

Článek 14

Kontrola operací

Systém kontroly stanovený v hlavě V kapitole III nařízení (EU) č. 1306/2013 se neuplatní na opatření uvedená v příloze VI tohoto nařízení.

KAPITOLA IV

JISTOTY

ODDÍL 1

Oblast působnosti a používání pojmů

Článek 15

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na všechny případy, kdy právní předpisy z jednotlivých odvětví zemědělství stanoví jistotu, bez ohledu na to, zda je použit přímo pojem „jistota".

Tato kapitola se nevztahuje na jistoty poskytnuté k zajištění platby dovozních a vývozních cel podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ([1]).

Článek 16

Pojmy používané v této kapitole

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „příslušným orgánem" buď strana pověřená k přijetí jistoty, nebo strana pověřená k rozhodnutí podle příslušného nařízení, zda má být jistota uvolněna, nebo má propadnout;

b) „blokovou jistotou" jistota složená u příslušného orgánu, jejímž účelem je zajistit splnění více povinností;

c) „příslušnou částí zajištěné částky" část zajištěné částky odpovídající množství, pro které nebyl splněn požadavek.

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

ODDÍL 2

Požadavek jistoty

Článek 17

Odpovědná strana

Jistota se poskytuje stranou odpovědnou za platbu peněžní částky, nedojde-li ke splnění povinnosti, nebo jejím jménem.

Článek 18

Upuštění od požadavku jistoty

1. Příslušný orgán nemusí požadovat jistotu, je-li osoba odpovědná za plnění povinností:

a) veřejnoprávní subjekt, který vykonává funkce orgánu veřejné moci; nebo

b) soukromoprávní subjekt, který vykonává funkce uvedené v písmenu a) pod dohledem státu.

2. Příslušný orgán nemusí požadovat jistotu, pokud je výše zajištěné částky menší než 500 EUR. V takovém případě se dotyčná strana písemně zaváže k zaplacení částky ve stejné výši, jakou by činila jistota, pokud nesplní příslušnou povinnost.

Při uplatňování prvního pododstavce se hodnota jistoty vypočítá tak, aby v ní byly zahrnuty všechny příslušné povinnosti související se stejnou operací.

Článek 19

Podmínky vztahující se na jistoty

1. Příslušný orgán odmítne přijetí jistoty, kterou považuje za nepřiměřenou nebo nedostatečnou nebo takové, která neposkytuje krytí po dostatečně dlouhou dobu, nebo vyžaduje její nahrazení.

2. Při převodu hotovosti se jistota považuje za složenou až v okamžiku, kdy si je příslušný orgán jist, že má uvedenou částku k dispozici.

3. Šek s částkou, jejíž zaplacení zaručuje finanční instituce uznaná pro tento účel členským státem příslušného orgánu, se považuje za složení hotovosti. Příslušný orgán nemusí předložit tento šek k výplatě, dokud se neblíží konec lhůty, po kterou je za něj ručeno.

Jiný šek než šek podle prvního pododstavce představuje jistotu pouze tehdy, je-li si příslušný orgán jist, že má uvedenou částku k dispozici.

4. Všechny poplatky finančním institucím nese strana, která jistotu poskytuje.

5. Straně poskytující jistotu v hotovosti se nevyplácejí žádné úroky.

Článek 20

Použití eura

1. Jistoty se vyjadřují v eurech.

2. V případě, kdy je jistota přijata v členském státě, který nepřijal euro, se částka jistoty v eurech převádí na příslušnou národní měnu v souladu s ustanoveními kapitoly V. Závazek odpovídající jistotě a veškeré zadržené částky v případě nesrovnalostí nebo porušení pravidel se nadále stanoví v eurech.

Článek 21

Ručitel

1. Ručitel má oficiálně ohlášené místo pobytu v Unii nebo je zde usazen, a s výhradou ustanovení Smlouvy týkajících se volného pohybu služeb je schválen příslušným orgánem členského státu, ve kterém se jistota poskytuje. Ručitel se zavazuje písemnou zárukou.

2. Písemná záruka obsahuje alespoň:

a) povinnost nebo v případě blokové jistoty druh(y) povinností, jejichž splnění je zajištěno zaplacením peněžní částky;

b) nejvyšší částku, k jejímuž zaplacení se ručitel zavazuje;

c) skutečnost, že ručitel se zavazuje společně a nerozdílně s osobou odpovědnou za splnění dané povinnosti zaplatit v mezích jistoty jakoukoli dlužnou částku do 30 dnů od žádosti příslušného orgánu, pokud jistota propadne.

3. Pokud již byla poskytnuta písemná bloková jistota, stanoví příslušný orgán postup, podle něhož se celá bloková jistota nebo její část přidělí na určitou konkrétní povinnost.

Článek 22

Uplatnění vyšší moci

Každá osoba odpovědná za povinnost krytou jistotou tvrdící, že nedodržení povinnosti je důsledkem vyšší moci, věrohodně prokáže příslušným orgánům, že se o případ vyšší moci jedná. Pokud příslušný orgán případ vyšší moci uzná, je povinnost zrušena výhradně za účelem uvolnění jistoty.

ODDÍL 3

Uvolnění a propadnutí jistot, které nejsou uvedeny v oddílu 4

Článek 23

Propadnutí jistot

1. Povinnost uvedená v čl. 66 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 týkající se provedení určitého úkonu nebo zdržení se určitého úkonu je zásadním požadavkem pro cíle nařízení, které ho stanoví.

2. Pokud povinnost není splněna a nebyla stanovena žádná lhůta pro její splnění, propadne jistota ve chvíli, kdy příslušný orgán zjistí, že nebyla splněna.

3. Pokud splnění povinnosti podléhá určité lhůtě a povinnost byla splněna po uplynutí této lhůty, jistota propadne.

V takovém případě propadne 10 % jistoty neprodleně a dále se uplatní dodatečný procentní podíl zbývajícího zůstatku takto:

a) 2 % za každý kalendářní den po uplynutí lhůty, pokud se povinnost týká dovozu produktů do třetí země;

b) 5 % za každý kalendářní den po uplynutí lhůty, pokud se povinnost týká produktů opouštějících celní území Unie.

4. Pokud je povinnost splněna včas a předložení důkazů o splnění podléhá pevně stanovené lhůtě, propadne jistota, kterou je povinnost kryta, za každý kalendářní den po uplynutí lhůty podle vzorce 0,2/stanovená lhůta ve dnech a s přihlédnutím k článku 25.

Pokud důkaz uvedený v prvním pododstavci spočívá v předložení použité nebo prošlé vývozní licence nebo v předložení důkazu o tom, že produkty opustily celní území Unie, propadá 15 % jistoty, pokud je uvedený důkaz předložen po uplynutí stanovené lhůty uvedené v prvním pododstavci, ale nejpozději 730. kalendářní den po uplynutí platnosti licence. Po uplynutí 730 kalendářních dnů propadá celá zbývající jistota.

Pokud důkaz uvedený v prvním pododstavci spočívá v předložení použité nebo prošlé vývozní licence se stanovením náhrady předem, propadá jistota takto:

a) 10 %, pokud je licence předložena v období mezi 61. a 90. kalendářním dnem po uplynutí doby platnosti licence;

b) 50 %, pokud je licence předložena v období mezi 91. a 120. kalendářním dnem po uplynutí doby platnosti licence;

c) 70 %, pokud je licence předložena v období mezi 121. a 150. kalendářním dnem po uplynutí doby platnosti licence;

d) 80 %, pokud je licence předložena v období mezi 151. a 180. kalendářním dnem po uplynutí doby platnosti licence;

e) 100 %, pokud je licence předložena po 180. kalendářním dni po uplynutí doby platnosti licence.

5. Částka jistoty, která má propadnout, se zaokrouhlí na nejbližší nižší celou částku v eurech nebo v příslušné národní měně.

Článek 24

Uvolnění jistot

1. Jakmile je příslušným způsobem stanoveným ve zvláštních předpisech Unie prokázáno, že povinnost byla dodržena, nebo jistota částečně propadla v souladu s čl. 66 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 a článkem 23 tohoto nařízení, jistota nebo případně její zbývající část se neprodleně uvolní.

2. Jistota se na žádost částečně uvolní, pokud byl důkaz vyžadovaný k tomuto účelu poskytnut pro část množství produktu za předpokladu, že tato část není nižší než minimální množství uvedené v nařízení vyžadujícím jistotu nebo, pokud takové nařízení neexistuje, podle předpisů členských států.

3. Pokud pro předložení nezbytných důkazů k uvolnění jistoty není stanovena žádná lhůta, činí tato lhůta 365 kalendářních dnů od uplynutí lhůty pro dodržení povinnosti, pro kterou byla jistota složena. Není-li lhůta pro dodržení povinnosti stanovena, činí lhůta pro předložení důkazů 365 kalendářních dnů ode dne, kdy byly splněny všechny povinnosti.

Lhůta podle prvního pododstavce nesmí přesáhnout 1 095 kalendářních dnů ode dne, kdy byla jistota přidělena ke konkrétní povinnosti.

Článek 25

Prahové hodnoty

1. Celková propadlá částka nesmí překročit 100 % příslušné části zajištěné částky.

2. Příslušný orgán může upustit od propadnutí částky nižší než 100 EUR za podmínky, že jsou podobná pravidla pro srovnatelné případy stanovena vnitrostátními právními nebo správními předpisy.

ODDÍL 4

Jistoty vztahující se k zálohám

Článek 26

Oblast působnosti

Ustanovení tohoto oddílu se vztahují na všechny případy, kdy zvláštní předpisy Unie stanoví, že může být před splněním povinnosti související s obdržením podpory nebo výhody poskytnuta záloha.

Článek 27

Uvolnění jistot

1. Jistota se uvolní:

a) buď pokud byl prokázán konečný nárok na částku představující zálohu;

b) nebo pokud byla záloha zvýšená o částku stanovenou zvláštními předpisy Unie vrácena.

2. Jestliže lhůta k prokázání nároku na konečné poskytnutí zálohy uplyne, aniž byl uvedený důkaz předložen, použije příslušný orgán neprodleně postup pro propadnutí jistoty.

Pokud tak však stanoví zvláštní předpisy Unie, může být tento důkaz předložen i po uplynutí lhůty proti částečnému vrácení jistoty.

KAPITOLA V

POUŽITÍ EURA

Článek 28

Vývozní náhrady a obchod se třetími zeměmi

1. U částek týkajících se dovozů a vývozních dávek, které jsou v právních předpisech Unie v oblasti společné zemědělské politiky stanoveny v eurech a členskými státy použitelné v národní měně, se přepočítací koeficient výslovně rovná kurzu použitelnému podle čl. 18 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2913/92.

2. V případě vývozních náhrad stanovených v eurech a v případě cen a částek vyjádřených v eurech v rámci právních předpisů Unie v odvětví zemědělství, týkajících se obchodu se třetími zeměmi, je rozhodnou skutečností pro směnný kurz přijetí celního prohlášení.

3. Pro výpočet paušální dovozní hodnoty ovoce a zeleniny uvedené v čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ([1]) je pro účely určení vstupní ceny uvedené v čl. 137 odst. 1 uvedeného nařízení rozhodnou skutečností pro směnný kurz v případě reprezentativních cen používaných k výpočtu uvedené paušální hodnoty a částky snížení podle čl. 134 odst. 3 uvedeného nařízení den, k němuž se tyto reprezentativní ceny vztahují.

Článek 29

Produkční náhrady a zvláštní druhy podpory

1. V případě produkčních náhrad stanovených právními předpisy Unie v eurech je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den prohlášení o tom, že produkty byly dodány na místo určení, které je případně vyžadováno uvedenými právními předpisy. V případě, že se takové místo určení nepožaduje, je rozhodnou skutečností přijetí žádosti o platbu náhrady platební agenturou.

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1).

2. Aniž jsou dotčeny články 30 až 33, je v případě podpory udělované v závislosti na množství produktu, který je uváděn na trh nebo určen ke zvláštnímu použití, rozhodnou skutečností pro směnný kurz první úkon, jímž je po převzetí produktů dotčeným hospodářským subjektem zajištěno jejich vhodné použití a jejž je povinné v zájmu udělení podpory provést.

3. V případě podpory soukromého skladování je rozhodnou skutečností pro směnný kurz první den období, na něž se vztahuje podpora podle téže smlouvy.

4. Pro jiné podpory, než které uvádějí odstavce 2 a 3 tohoto článku a články 30 a 31, je rozhodnou skutečností pro směnný kurz lhůta k podání žádostí.

Článek 30

Odvětví vína

1. Rozhodnou skutečností pro směnný kurz je první den hospodářského roku, v němž se poskytuje podpora na:

a) restrukturalizaci a přeměnu vinic podle článku 46 nařízení (EU) č. 1308/2013;

b) vytvoření vzájemných fondů podle článku 48 nařízení (EU) č. 1308/2013;

c) pojištění sklizně podle článku 49 nařízení (EU) č. 1308/2013.

2. V případě podpor vyplácených na dobrovolnou nebo povinnou destilaci vedlejších produktů vinifikace podle článku 52 nařízení (EU) č. 1308/2013 je rozhodnou skutečností pro směnný kurz první den hospodářského roku, v němž je vedlejší produkt dodán.

3. V případě investic uvedených v článku 50 nařízení (EU) č. 1308/2013 a inovací v odvětví vína uvedených v článku 51 nařízení (EU) č. 1308/2013 je rozhodnou skutečností pro směnný kurz 1. leden roku, v jehož průběhu je přijato rozhodnutí o poskytnutí podpory.

4. V případě zelené sklizně podle článku 47 nařízení (EU) č. 1308/2013 je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den, kdy zelená sklizeň proběhne.

Článek 31

Částky a platby v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. V případě podpory pro poskytování některých mléčných výrobků žákům uvedené v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 657/2008 ([1]) je rozhodnou skutečností pro směnný kurz první den období, na něž se vztahuje žádost o podporu podle článku 11 uvedeného nařízení.

2. V případě platby dávky uvedené v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 595/2004 ([2]) je na dané dvanáctiměsíční období ve smyslu části II hlavy I kapitoly III nařízení Rady (EU) č. 1234/2007 ([3]) rozhodnou skutečností pro směnný kurz 1. duben, který následuje po příslušném období.

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 657/2008 ze dne 10. července 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podporu Společenství pro poskytování mléka a některých mléčných výrobků žákům ve školách (Úř. věst. L 183, 11.7.2008, s. 17).

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 595/2004 ze dne 30. března 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 22).

([3]) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

3. V případě dopravních nákladů uvedených v čl. 30 odst. 3 nařízení Komise (EU) č. 1272/2009 [1] je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den obdržení platné nabídky příslušným orgánem.

Článek 32

Částky a platby podpory spojené s prováděním projektu Ovoce do škol

Pro podporu na poskytování ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce, zeleniny a banánů dětem, uvedenou v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 288/2009 [2], je rozhodnou skutečností pro směnný kurz 1. leden předcházející období uvedenému v čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení.

Článek 33

Minimální cena cukrové řepy, dávka z přebytku a výrobní dávka v odvětví cukru

V případě výrobní dávky cukru, minimální ceny cukrové řepy a dávky z přebytku uvedených v daném pořadí v článcích 128, 135 a 142 nařízení (EU) č. 1308/2013 je rozhodnou skutečností pro směnný kurz 1. říjen hospodářského roku, k němuž se tyto ceny a částky vztahují nebo k němuž se vyplácejí.

Článek 34

Částky strukturální nebo environmentální povahy a režijní náklady operačních programů

1. V případě částek uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 1305/2013, jakož i částek vztahujících se k opatřením schváleným podle nařízení (ES) č. 1698/2005, jejichž platby příjemcům jsou úkolem programů rozvoje venkova schválených podle nařízení (EU) č. 1305/2013, je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den 1. ledna roku, v němž je přijato rozhodnutí o poskytnutí podpory.

Je-li však podle předpisů Unie platba částek uvedených v prvním pododstavci rozložena rovnoměrně na dobu několika let, je rozhodnou skutečností pro směnný kurz pro každou z ročních splátek 1. leden roku, k němuž je dotyčná splátka vyplacena.

2. V případě částek uvedených v příloze IX bodě 2 písm. a) prováděcího nařízení Komise (EU) č. 543/2011, jejichž účelem je uhradit režijní náklady týkající se jmenovitě provozních fondů nebo operačních programů uvedených v článcích 32 a 33 nařízení (EU) č. 1308/2013, je rozhodnou skutečností pro směnný kurz 1. leden roku, k němuž se tyto náklady vztahují.

Článek 35

Částky spojené se schválením poskytnutí vnitrostátní finanční podpory organizacím producentů v odvětví ovoce a zeleniny a s částečným uhrazením této vnitrostátní finanční podpory

1. V případě žádosti o schválení poskytnutí vnitrostátní finanční podpory podle článku 35 nařízení (EU) č. 1308/2013 je rozhodnou skutečností lhůta pro podání žádosti Komisi stanovená v čl. 92 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011.

2. V případě uhrazení vnitrostátní finanční podpory Unií podle článku 95 nařízení (EU) č. 543/2011 je rozhodnou skutečností pro směnný kurz lhůta, ve které organizace producentů v souladu s čl. 69 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 podají žádosti o podporu příslušným orgánům členských států.

[1] Nařízení Komise (EU) č. 1272/2009 ze dne 11. prosince 2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o nákup a prodej zemědělských produktů v rámci veřejné intervence (Úř. věst. L 349, 29.12.2009, s. 1).

[2] Nařízení Komise (ES) č. 288/2009 ze dne 7. dubna 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podporu Společenství na poskytování ovoce a zeleniny a výrobků z ovoce, zeleniny a banánů dětem ve vzdělávacích zařízeních v rámci projektu Ovoce do škol (Úř. věst. L 94, 8.4.2009, s. 38).

Článek 36

Ostatní částky a ceny

V případě jiných cen nebo částek, než které jsou uvedeny v článcích 28 až 35, nebo částek spojených s těmito cenami, jež se v právních předpisech Unie vyjadřují v eurech nebo se v eurech vyjadřují v rámci nabídkového řízení, je rozhodnou skutečností den, jímž dochází k jednomu z těchto právních aktů:

a) v případě koupí obdržení platné nabídky;

b) v případě prodejů obdržení platné nabídky;

c) v případě stažení z trhu produktů v odvětví ovoce a zeleniny den stažení z trhu;

d) v případě nesklízení a zelené sklizně v odvětví ovoce a zeleniny den, kdy proběhne zelená sklizeň nebo nesklízení;

e) v případě nákladů na dopravu, zpracování nebo veřejné skladování a částek přidělených na výzkum, které byly stanoveny v nabídkovém řízení, poslední den pro předložení nabídek;

f) v případě zaznamenávání cen, částek nebo nabídek na trhu den, kdy je cena, částka nebo nabídka zaznamenána;

g) v případě sankcí za nedodržení zemědělských právních předpisů den aktu, jímž příslušný orgán zjišťuje tuto skutečnost;

h) v případě obratu nebo částek vztahujících se k objemu produkce začátek referenčního období stanoveného právními předpisy v odvětví zemědělství.

Článek 37

Platba záloh

V případě záloh je rozhodnou skutečností pro směnný kurz rozhodná skutečnost použitelná na cenu nebo částku, k níž se záloha vztahuje, pokud k této skutečnosti došlo do doby, než je vyplacena záloha, nebo v jiných případech den stanovení výše zálohy v eurech, nebo nedošlo-li k tomu, den výplaty zálohy. Rozhodná skutečnost pro směnný kurz se použije na zálohy, aniž je dotčeno použití rozhodné skutečnosti pro celkovou dotyčnou cenu nebo částku na tuto cenu či částku.

Článek 38

Jistoty

V případě jistot je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den složení jistoty.

Použijí se však tyto výjimky:

a) v případě jistot vztahujících se k zálohám je rozhodnou skutečností pro směnný kurz rozhodná skutečnost vymezená pro částku zálohy v případě, že k této skutečnosti došlo do doby, než je složena jistota;

b) v případě jistot vztahujících se k předložení nabídek je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den předložení nabídky;

c) v případě jistot vztahujících se k provedení nabídek je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den uzávěrky nabídkového řízení.

Článek 39

Kontrola operací

Částky v eurech uváděné v hlavě V kapitole III nařízení (EU) č. 1306/2013 se podle potřeby přepočítávají na národní měny za použití směnných kurzů platných k prvnímu pracovnímu dni roku, ve kterém začíná kontrolní období, a zveřejněných v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

Článek 40

Určení směnného kurzu

Pokud je rozhodná skutečnost stanovena podle právních předpisů Unie, je směnným kurzem, jenž se má použít, kurz naposledy stanovený Evropskou centrální bankou (ECB) před prvním dnem měsíce, kdy k rozhodné skutečnosti došlo.

V těchto případech je však směnným kurzem, jenž se má použít:

a) v případech uvedených v čl. 28 odst. 2 tohoto nařízení, v nichž je rozhodnou skutečností pro směnný kurz přijetí celního prohlášení, kurz uvedený v čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92;

b) v případě intervenčních výdajů uskutečněných v souvislosti s veřejným skladováním kurz vyplývající z použití čl. 3 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 ([1]);

c) v případě minimální ceny cukrové řepy uvedené v článku 33 tohoto nařízení průměrný kurz stanovený Evropskou centrální bankou (ECB) na měsíc předcházející rozhodné skutečnosti.

KAPITOLA VI

Závěrečné ustanovení

Článek 41

Přechodná ustanovení

1. Pokud platební agentura akreditovaná v souladu s nařízením (EU) č. 1290/2005 přijme odpovědnost za výdaje, za něž předtím odpovědnost nenesla, je v souvislosti s novými odpovědnostmi akreditována do 1. ledna 2015.

2. Opatření uvedená v příloze nařízení (ES) č. 1106/2010 nepodléhají systému kontroly stanovenému v hlavě V kapitole III nařízení (EU) č. 1306/2013 za účelem kontroly týkající se výdajů před rozpočtovým rokem 2014.

3. Pokud se ve zvláštních právních předpisech odkazuje na zásadní, vedlejší nebo podřízené požadavky podle prováděcího nařízení Komise (EU) č. 282/2012, použije se čl. 23 odst. 2, 3 a 4 tohoto nařízení.

4. Pro programy rozvoje venkova uvedené v článku 15 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 platí, že:

a) ustanovení čl. 38 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 se použijí pro rozpočtové závazky, které nebyly použity do 31. prosince druhého roku následujícího po roce, kdy byl rozpočtový závazek učiněn. V článku 38 uvedeného nařízení se odkazy na rok N+3 považují za odkazy na rok N+2;

([1]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o výdaje na veřejnou intervenci (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

b) průběžné platby provedené Komisí, jak je uvedeno v čl. 36 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 1306/2013, nesmí překročit celkovou částku příspěvku z EZFRV poskytnutou na jednotlivé priority v rámci celého období, na něž se příslušný program vztahuje;

c) pro účely uplatňování článků 37 a 38 nařízení (EU) č. 1306/2013 je konečným datem způsobilosti výdajů datum stanovené v čl. 71 odst. 1 nařízení (ES) č. 1698/2005.

5. Pro účely uplatňování čl. 54 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 se v případech, které byly nebo budou oznámeny Komisi za rozpočtové roky 2013 a 2014 podle čl. 6 písm. h) nařízení Komise (ES) č. 885/2006, rozpočtový rok prvotního zjištění nesrovnalosti ve smyslu článku 35 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 nadále zohledňuje. V případech, kdy prvotní zjištění nesrovnalosti správním orgánem nebo soudem neproběhlo před 16. říjnem 2014, se použijí ustanovení čl. 54 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1306/2013.

Pokud jde o EZFRV, pro účely schvalování účetních závěrek v souladu s článkem 51 nařízení (EU) č. 1306/2013 se použijí ustanovení čl. 54 odst. 2 uvedeného nařízení počínaje schvalováním účetních závěrek za rozpočtový rok 2014.

Článek 42

Změna nařízení (ES) č. 376/2008

Ustanovení čl. 34 odst. 6 a 7 nařízení Komise (ES) č. 376/2008 se zrušují.

Tato ustanovení se však nadále použijí pro jistoty, které byly platně složeny podle uvedeného nařízení před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Článek 43

Změna nařízení (ES) č. 612/2009

Ustanovení čl. 47 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 612/2009 se zrušují.

Tato ustanovení se však nadále použijí pro jistoty, které byly platně složeny podle uvedeného nařízení před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Článek 44

Zrušení

Zrušují se nařízení (ES) č. 883/2006, (ES) č. 884/2006, (ES) č. 885/2006, (ES) č. 1913/2006, (EU) č. 1106/2010 a prováděcí nařízení (EU) č. 282/2012.

V tomto ohledu se však stanoví, že:

a) ustanovení prováděcího nařízení (EU) č. 282/2012 se nadále použijí pro jistoty, které byly platně složeny podle uvedeného nařízení před vstupem tohoto nařízení v platnost;

b) článek 4 nařízení (ES) č. 883/2006 se nadále použije pro výdaje uskutečněné do 15. října 2014;

c) článek 11 a kapitola III nařízení (ES) č. 885/2006 se nadále použijí do 31. prosince 2014.

Článek 45

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 41 odst. 4 se použijí od 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. března 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA I

AKREDITAČNÍ KRITÉRIA

(Článek 1)

1. VNITŘNÍ PROSTŘEDÍ

A) **Organizační struktura**

Organizační struktura umožňuje platební agentuře plnit následující hlavní funkce související s výdaji EZZF a EZFRV:

i) schvalování a kontrolu plateb s cílem potvrdit, že částka, která má být vyplacena příjemci, je v souladu s předpisy Unie, zejména předpisy pro správní kontroly a kontroly na místě,

ii) provádění plateb schválené částky příjemcům (či jejich zplnomocněným zástupcům) nebo v případě rozvoje venkova provádění plateb podílu spolufinancování Unie,

iii) zaúčtování za účelem zaznamenání všech plateb v oddělených účtech platební agentury pro výdaje EZZF a EZFRV formou informačního systému a přípravu pravidelných souhrnů výdajů včetně měsíčních (pro EZZF), čtvrtletních (pro EZFRV) a ročních výkazů určených Komisi. Na účtech platební agentury jsou rovněž zaznamenávána aktiva financovaná z fondů, zejména pokud jde o intervenční zásoby, nevyúčtované zálohy, záruky a dlužníky.

Organizační struktura platební agentury umožňuje jasné rozdělení kompetencí a odpovědnosti na všech provozních úrovních a také oddělení tří funkcí uvedených v prvním odstavci, přičemž povinnosti s nimi související jsou definovány v organizačním schématu. Součástí jsou technické služby a služba interního auditu uvedená v bodu 4.

B) **Standard lidských zdrojů**

Agentura zajistí, aby:

i) na provádění operací byly vyčleněny patřičné lidské zdroje a aby na různých provozních úrovních byly k dispozici potřebné technické dovednosti,

ii) povinnosti byly rozděleny tak, že žádný úředník nemá více než jednu odpovědnost, pokud jde o schvalování, proplácení či zaúčtování částek účtovaných EZZF nebo EZFRV, a že žádný úředník neplní žádný z těchto úkolů bez dohledu jiného úředníka,

iii) povinnosti každého úředníka včetně stanovení hranice jeho finanční pravomoci byly definovány v písemném popisu práce,

iv) na všech provozních úrovních bylo zajištěno vhodné vzdělávání zaměstnanců, včetně informovanosti o podvodech, a uplatňování politiky obměny zaměstnanců na citlivých místech, případně politiky zvýšeného dozoru,

v) byla přijata vhodná opatření s cílem vyhnout se střetu zájmů v případech, kdy osoba vykonávající odpovědnou nebo citlivou funkci, pokud jde o ověřování, schvalování, proplácení a zaúčtování nároků nebo žádostí o platby, zároveň plní jiné funkce mimo platební agenturu.

C) **Delegování pravomocí**

C.1) Pokud platební agentura přenese plnění svých úkolů na jiný subjekt podle článku 7 nařízení (EU) č. 1306/2013, je nutné splnit následující podmínky:

i) Je nutné uzavřít písemnou dohodu mezi platební agenturou a dotčeným subjektem, která kromě úkolů v přenesené pravomoci podrobně stanoví povahu informací a podkladů, které mají být platební agentuře předávány, jakož i lhůtu pro jejich předání. Dohoda musí platební agentuře umožnit splnění akreditačních kritérií.

ii) Platební agentura zůstává ve všech případech odpovědná za účinné řízení dotčených fondů. Nadále nese plnou odpovědnost za legalitu a správnost uskutečněných operací včetně ochrany finančních zájmů Unie, jakož i za vykázání odpovídajících výdajů Komisi a za řádné sestavení účetní závěrky.

iii) Jsou jasně definovány povinnosti a závazky dotčeného subjektu, zvláště s ohledem na kontrolu a ověřování souladu s předpisy Unie.

iv) Platební agentura zajistí, aby měl dotčený jiný subjekt účinné systémy pro uspokojivé plnění svých úkolů.

v) Dotčený jiný subjekt platební agentuře výslovně potvrdí, že své úkoly skutečně plní, a popíše používané prostředky.

vi) Platební agentura pravidelně posuzuje plnění úkolů v přenesené pravomoci, aby potvrdila, že prováděná činnost je uspokojivé kvality a je v souladu s předpisy Unie.

C.2) Podmínky stanovené v bodě C.1) podbodě i), ii), iii) a v) se uplatní obdobně v případech, kdy funkce platební agentury vykonává na základě vnitrostátních právních předpisů jiný subjekt v rámci svých běžných úkolů.

2. KONTROLNÍ ČINNOSTI

A) **Postupy při schvalování žádostí**

Platební agentura zavede následující postupy:

i) Platební agentura stanoví podrobné postupy pro příjem, záznam a zpracování žádostí včetně popisu všech dokumentů, které mají být použity.

ii) Každý úředník odpovědný za schvalování má k dispozici podrobný kontrolní seznam ověření, která je nutné provést, a v podkladech k žádosti potvrdí, že tyto kontroly byly provedeny. Potvrzení lze vyhotovit elektronicky. Rovněž se pořizuje záznam o systematické kontrole práce vedoucím pracovníkem, např. na základě vzorků, systému nebo plánu.

iii) Žádost je pro účel platby schválena až poté, co byly provedeny dostatečné kontroly s cílem ověřit soulad s předpisy Unie.

Jejich součástí jsou kontroly vyžadované příslušným nařízením, kterým se řídí konkrétní opatření, v jehož rámci je žádáno o podporu, a také kontroly vyžadované podle článku 58 nařízení (EU) č. 1306/2013 s cílem předcházet podvodům a nesrovnalostem a odhalovat je, se zvláštním zřetelem na existující rizika. V případě EZFRV je kromě toho třeba stanovit postupy pro ověření toho, zda jsou dodrženy podmínky pro poskytování podpory, včetně uzavírání smluv, a zda jsou dodrženy všechny platné předpisy Unie a členských států, včetně pravidel stanovených v programu rozvoje venkova.

iv) Vedení platební agentury je na odpovídající úrovni patřičným způsobem pravidelně a včas informováno o výsledcích provedených správních kontrol a kontrol na místě, aby bylo před vyřízením žádosti vždy možné posoudit dostatečnost kontrol.

v) Prováděné činnosti jsou podrobně popsány ve zprávě přiložené ke každé žádosti, skupině žádostí, či pokud je to vhodné, ve zprávě týkající se jednoho hospodářského roku. Ke zprávě je přiloženo potvrzení o způsobilosti schválených žádostí a o povaze, rozsahu a omezeních provedených činností. V případě EZFRV je kromě toho třeba zajistit, aby byla dodržena kritéria pro poskytování podpory, včetně uzavírání smluv, a aby byly dodrženy všechny platné předpisy Unie a členských států, včetně pravidel stanovených v programu rozvoje venkova. Pokud fyzické či správní kontroly nebyly vyčerpávající, ale byly provedeny pouze na vzorku žádostí, jsou označeny vybrané žádosti, popsána metoda výběru vzorku a oznámeny výsledky všech inspekcí a opatření přijatých s ohledem na rozpory a nesrovnalosti. Podklady musí být dostatečné k zaručení toho, že byly provedeny všechny požadované kontroly způsobilosti schválených žádostí.

vi) V případech, kdy jsou dokumenty (v tištěné nebo elektronické podobě) související se schválenými žádostmi a provedenými kontrolami v držení jiných subjektů, tyto subjekty i platební agentura zavedou postupy s cílem zajistit, aby umístění všech takových dokumentů týkajících se konkrétních plateb bylo zaznamenáno.

B) **Postupy týkající se plateb**

Platební agentura zavede všechny nezbytné postupy s cílem zajistit, aby platby byly uskutečňovány pouze na bankovní účty příjemců nebo jejich zplnomocněných zástupců. Platbu provede banka platební agentury, nebo pokud je to vhodné, státní platební úřad, a to do pěti pracovních dnů po datu naúčtování EZZF nebo EZFRV. Přijmou se postupy pro zajištění, aby všechny neprovedené platby nebyly fondům vykázány k úhradě. Pokud tyto platby již byly fondům vykázány, měly by se na účet fondů zpětně připsat prostřednictvím následujících měsíčních/čtvrtletních výkazů nebo nejpozději v roční účetní závěrce. Platby nejsou prováděny v hotovosti. Souhlas schvalujícího úředníka a/nebo jeho nadřízeného může být udělen elektronicky za předpokladu, že je zajištěna náležitá úroveň bezpečnosti těchto prostředků a že totožnost podepisující osoby je uložena do elektronických záznamů.

C) **Postupy týkající se účetnictví**

Platební agentura zavede následující postupy:

i) Účetní postupy zajistí, aby byly měsíční (pro EZZF), čtvrtletní (pro EZFRV) a roční výkazy úplné, přesné a včasné a aby došlo k odhalení a nápravě všech chyb či opomenutí, zejména prostřednictvím kontrol a sesouhlasení prováděných v pravidelných intervalech.

ii) Účetnictví týkající se intervenčních zásob zajistí, aby objemy a související náklady byly správně a bezodkladně zpracovány a zaznamenány pro každou identifikovatelnou šarži a na správném účtu v každé fázi od přijetí nabídky až po fyzické použití produktu, a to v souladu s platnými předpisy, a aby bylo v libovolnou chvíli možné určit objem i druh zásob v každém místě.

D) **Postupy týkající se záloh a jistot**

Jsou zavedeny postupy zajišťující, že:

i) platby záloh jsou v účetnictví nebo pomocných záznamech vedeny odděleně,

ii) záruky se získávají pouze od finančních institucí, které splňují podmínky kapitoly IV tohoto nařízení a jsou schváleny patřičnými orgány, a zůstávají platné až do vyúčtování nebo vyžádání na základě prosté žádosti platební agentury,

iii) zálohy jsou vyúčtovány ve stanovených lhůtách a ty, jejichž vyúčtování se opozdilo, jsou bezodkladně identifikovány a záruky jsou bezodkladně vyžádány.

E) **Postupy týkající se dluhů**

Všechna kritéria uvedená v bodech A) až D) platí obdobně i pro dávky, propadlé záruky, navrácené platby, účelově vázané příjmy atd., které je platební agentura povinna vybrat jménem EZZF a EZFRV.

Platební agentura zavede systém pro uznávání všech dlužných částek a zaznamenávání všech dluhů do knihy jednotlivých dlužníků až do jejich splacení. Kniha dlužníků je pravidelně kontrolována a jsou přijaty kroky za účelem výběru dluhů po lhůtě splatnosti.

F) **Auditní stopa**

Informace týkající se písemných dokladů o schválení, zaúčtování a úhradě nároků a nakládání se zálohami, zárukami a dluhy jsou v platební agentuře k dispozici, aby byla neustále zajištěna dostatečně podrobná auditní stopa.

3. INFORMACE A KOMUNIKACE

A) **Komunikace**

Platební agentura přijme všechna opatření nutná k zajištění toho, aby byla každá změna předpisů Unie, a zejména příslušných sazeb podpory, zaznamenána a pokyny, databáze a kontrolní seznamy včas aktualizovány.

B) **Bezpečnost informačních systémů**

i) Aniž je dotčen níže uvedený bod ii), bezpečnost informačních systémů vychází z kritérií stanovených ve verzi jedné z následujících norem platné pro daný finanční rok:

— International Standards Organisation 27002: Code of practice for Information Security controls (ISO),

— Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI),

— Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT).

ii) Ode dne 16. října 2016 se bezpečnost informačních systémů osvědčuje v souladu s dokumentem Mezinárodní organizace pro normalizaci 27001: Information Security management systems – Requirements (ISO).

Komise může členskému státu povolit, aby osvědčil bezpečnost svých informačních systémů v souladu s jinými uznávanými normami, pokud tyto normy zajišťují úroveň bezpečnosti, která odpovídá přinejmenším úrovni stanovené v ISO 27001.

V případě platebních agentur odpovědných za řízení a kontrolu ročních výdajů do výše 400 milionů EUR se členský stát může rozhodnout, že nepoužije ustanovení prvního pododstavce. Tyto členské státy budou i nadále používat ustanovení bodu i). O svém rozhodnutí uvědomí Komisi.

4. SLEDOVÁNÍ

A) **Průběžné sledování prostřednictvím činností vnitřní kontroly**

Činnosti vnitřní kontroly obsáhnou alespoň následující oblasti:

i) sledování technických služeb a pověřených subjektů odpovědných za provádění kontrol a dalších funkcí za účelem zajištění náležitého provádění předpisů, pokynů a postupů,

ii) iniciování systémových změn za účelem zlepšení kontrolních systémů obecně,

iii) přezkum nároků a žádostí předložených platební agentuře, jakož i jiných informací, u nichž existuje podezření na nesrovnalosti;

iv) sledování postupů s cílem předcházet podvodům a nesrovnalostem a odhalovat je se zvláštním ohledem na oblasti výdajů na SZP, které spadají do oblasti působnosti platební agentury a jsou vystaveny značnému riziku podvodu nebo jiných závažných nesrovnalostí.

Průběžné sledování je součástí běžných, opakujících se provozních činností platební agentury. Každodenní provozní a kontrolní činnosti agentury jsou průběžně sledovány na všech úrovních s cílem zajistit dostatečně podrobnou auditní stopu.

B) **Nezávislé hodnocení prostřednictvím interního auditu**

V tomto směru zavede platební agentura následující postupy:

i) Útvar interního auditu je nezávislý na ostatních odděleních platební agentury a podléhá přímo řediteli platební agentury.

ii) Útvar interního auditu ověřuje, že postupy přijaté agenturou jsou dostačující k zajištění souladu s předpisy Unie a že účetnictví je přesné, úplné a včasné. Ověřování se může omezit na vybraná opatření a vzorky transakcí, pokud plán auditu zajišťuje, že během období nejdéle pěti let jsou auditu podrobeny všechny důležité oblasti včetně oddělení odpovědných za schvalování.

iii) Činnost interního auditu je prováděna v souladu s mezinárodně uznávanými standardy, zaznamenávána do pracovních dokumentů a jejím výsledkem jsou zprávy a doporučení určená nejvyššímu vedení agentury.

PŘÍLOHA II

POVINNOSTI PLATEBNÍCH AGENTUR A POSTUPY FYZICKÉ INSPEKCE

(Článek 3)

A. POVINNOSTI PLATEBNÍCH AGENTUR

I. **Kontroly**

1. *Četnost a reprezentativnost*

Každé skladovací místo je v souladu s ustanoveními uvedenými v bodě B nejméně jednou ročně podrobeno kontrole, která se týká zejména:

— postupu při sběru informací o veřejném skladování,

— shody účetních údajů vedených na místě skladovatelem s údaji, které byly předány platební agentuře,

— fyzické přítomnosti skladovaných množství, jež skladovatel uvádí v účetních výkazech a jež posloužila jako základ pro poslední měsíční výkaz předaný skladovatelem, která se ověřuje zrakem nebo v případě pochyb či námitek vážením nebo měřením,

— řádné a uspokojivé obchodní jakosti skladovaných produktů.

Fyzická přítomnost se stanoví dostatečně reprezentativní fyzickou inspekcí týkající se minimálně procentního podílu uvedeného v bodě B, jež umožňuje dospět k závěru, že v zásobách se skutečně vyskytuje veškeré množství zapsané ve skladovém účetnictví.

Kontroly jakosti se provádějí zrakem, čichem a/nebo organolepticky a v případě pochybnosti důkladnými rozbory.

2. *Doplňkové kontroly*

V případě nesrovnalosti zjištěné při fyzické inspekci je zapotřebí provést stejnou metodou kontrolu doplňkového procentního podílu množství skladovaných v rámci intervence. Je-li zapotřebí, může při kontrole dojít i na převážení veškerých skladovaných produktů kontrolované šarže nebo skladu.

II. **Protokoly o kontrolách**

1. Interní kontrolní orgán platební agentury nebo orgán, který agentura pověřila, vypracuje protokol o každé provedené kontrole či fyzické inspekci.

2. Protokol obsahuje minimálně tyto údaje:

a) označení skladovatele, adresu navštíveného skladu a popis kontrolovaných šarží;

b) datum a čas začátku a konce kontroly;

c) místo, kde byla kontrola provedena, jakož i popis podmínek skladování, balení a přístupnosti;

d) úplnou totožnost osob provádějících kontrolu, jejich služební zařazení a jejich pověření;

e) provedená kontrolní opatření a použité způsoby měření objemu, jako jsou metody měření, provedené výpočty a získané průběžné a konečné výsledky a závěry, které z nich byly vyvozeny;

f) u každé šarže nebo jakosti skladované ve skladu množství uváděné v účetnictví platební agentury, množství uváděné v účetnictví skladu a případné rozdíly zjištěné mezi těmito účetními záznamy;

g) u každé fyzicky kontrolované šarže nebo jakosti údaje uvedené v písmenu f) a množství ověřené na místě a případné nesrovnalosti, číslo šarže nebo jakosti, palety, krabice, sila, nádrže nebo jiné příslušné nádoby a hmotnost (popřípadě čistou i hrubou hmotnost) nebo objem;

h) prohlášení skladovatele v případě rozdílů nebo nesrovnalostí;

i) místo, datum a podpis osoby, která sepsala protokol, a skladovatele nebo zástupce;

j) provedení rozšířené kontroly v případě nesrovnalostí s upřesněním procentního podílu skladovaných množství, u něhož byla rozšířená kontrola provedena, zjištěných rozdílů a podaných vysvětlení.

3. Protokoly jsou neprodleně zaslány vedoucímu útvaru odpovědnému za vedení účetnictví platební agentury.

Ihned po přijetí protokolu se účetnictví platební agentury opraví s ohledem na zjištěné rozdíly a nesrovnalosti.

4. Protokoly se uchovávají v sídle platební agentury a jsou přístupné pracovníkům Komise a osobám pověřeným Komisí.

5. Platební agentura vyhotoví souhrnný dokument, který uvádí:

— provedené kontroly s jasným vyznačením těch, které byly fyzickými inspekcemi (inventarizacemi),

— kontrolovaná množství,

— zjištěné nesrovnalosti ve vztahu k měsíčním a ročním výkazům a jejich důvody.

Kontrolovaná množství a zjištěné nesrovnalosti jsou u každého příslušného produktu vyjádřeny hmotností nebo objemem a v procentech z celkového skladovaného množství.

Tento souhrnný dokument uvádí odděleně kontroly provedené pro ověření jakosti skladovaných produktů. Komisi se předá současně s roční účetní závěrkou uvedenou v čl. 7 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

B. POSTUP FYZICKÉ INSPEKCE V JEDNOTLIVÝCH ODVĚTVÍCH SPOLEČNÉ ZEMĚDĚLSKÉ POLITIKY PŘI KONTROLÁCH STANOVENÝCH V BODĚ A

I. **Máslo**

1. Vzorek šarží ke kontrole musí odpovídat alespoň 5 % celkového množství skladovaného v rámci veřejné intervence. Výběr se připravuje před návštěvou skladu na základě účetních údajů platební agentury, ale skladovateli se neoznamuje.

2. Přítomnost vybraných šarží a jejich složení se ověří na místě prostřednictvím:

— identifikace kontrolních čísel šarží a krabic na základě záznamů o nákupu nebo uskladnění,

— zvážení palet (každé desáté) a krabic (jedné z každé palety),

— vizuální kontroly obsahu krabice (jedné z každých pěti palet),

— kontroly stavu balení.

3. Popis fyzicky zkontrolovaných šarží a zjištěných nedostatků se zaznamená do protokolu o kontrole.

II. **Sušené odstředěné mléko**

1. Vzorek šarží určených ke kontrole musí odpovídat alespoň 5 % celkového množství skladovaného v rámci veřejné intervence. Výběr se připravuje před návštěvou skladu na základě účetních údajů platební agentury, ale skladovateli se neoznamuje.

2. Přítomnost vybraných šarží a jejich složení se ověří na místě prostřednictvím:

— identifikace kontrolních čísel šarží a pytlů na základě záznamů o nákupu nebo uskladnění,

— zvážení palet (každé desáté) a pytlů (každého desátého),

— vizuální kontroly obsahu pytle (jednoho z každých pěti palet),

— kontroly stavu balení.

3. Popis fyzicky zkontrolovaných šarží a zjištěných nedostatků se zaznamená do protokolu o kontrole.

III. **Obiloviny a rýže**

1. *Postup fyzické inspekce*

a) Výběr zásobníků nebo skladovacích komor určených ke kontrole musí odpovídat alespoň 5 % celkového množství obilovin nebo rýže skladovaných v rámci veřejné intervence.

Výběr se připravuje na základě účetních údajů platební agentury, ale skladovateli se neoznamuje.

b) Fyzická inspekce:

— ověření přítomnosti obilovin nebo rýže ve vybraných zásobnících nebo skladovacích komorách,

— identifikace obilovin nebo rýže,

— kontrola skladovacích podmínek a ověření jakosti skladovaných produktů v souladu s podmínkami uvedenými v nařízení (EU) č. 1272/2009 ([1]),

— porovnání místa skladování a totožnosti obilovin nebo rýže s údaji z účetnictví skladu,

— zhodnocení skladovaných množství metodou předem schválenou platební agenturou, jejíž popis je uložen v sídle agentury.

c) Na každém místě skladování musí být k dispozici plán skladu, jakož i doklad o rozměrech každého sila nebo skladovací komory.

Obiloviny nebo rýže musí být skladovány tak, aby bylo možné ověřit jejich objem.

2. *Postup při zjištění nesrovnalostí*

Při ověřování objemu produktů je povolena určitá odchylka.

Pravidla stanovená v příloze III bodu II se tedy uplatňují v případě, že se hmotnost skladovaných produktů zjištěná při fyzické inspekci liší od účetní hmotnosti u obilovin a u rýže o 5 % nebo více, pokud se jedná o skladování v silu nebo v halovém skladu.

V případě skladování obilovin nebo rýže ve skladu je možné zohlednit množství zvážená při uskladnění namísto množství zjištěného zhodnocením objemu, pokud takové zhodnocení není dostatečně přesné a rozdíl mezi těmito dvěma hodnotami není nadměrný.

Platební agentura využije této možnosti na svoji odpovědnost, pokud to odůvodňují okolnosti, které se posuzují případ od případu. Uvede to v protokolu o kontrole podle tohoto vzoru:

([1]) Nařízení Komise (EU) č. 1272/2009 ze dne 11. prosince 2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o nákup a prodej zemědělských produktů v rámci veřejné intervence (Úř. věst. L 349, 29.12.2009, s. 1).

(Orientační vzor)

OBILOVINY – KONTROLA ZÁSOB

Produkt:	Skladovatel: Sklad, silo: Buňka číslo:	Datum:
Šarže	Množství uvedené v účetnictví	

A. **Zásoby v silu**

Komora č.	Objem uvedený ve specifikaci v m^3 (A)	Zjištěný volný objem v m^3 (B)	Objem skladovaných obilovin v m^3 (A–B)	Zjištěná objemová hmotnost kg/hl = 100	Hmotnost obilovin nebo rýže

Celkem (A): .....

B. **Zásoby v halovém skladu**

	Komora?	Komora?	Komora?
Úložná plocha	..... m^2 } .... m^3	..... m^2 } .... m^3	..... m^2 } .... m^3
Výška	.... m }	.... m }	.... m } .....
Opravy	..... m^3	..... m^3	..... m^3
Objem	..... m^3	..... m^3	..... m^3
Objemová hmotnost …	..... kg/hl	..... kg/hl	..... kg/hl
Celková hmotnost	..... tun	..... tun	..... tun

Celkem (B): .....

Celková hmotnost ve skladu: .....

Rozdíl oproti účetní hmotnosti: .....

V %: .....

....., [datum]

..... (razítko a podpis)

Inspektor platební agentury:

IV. **Hovězí a telecí maso**

1. Vzorek šarží ke kontrole musí odpovídat alespoň 5 % celkového množství skladovaného v rámci veřejné intervence. Výběr se připravuje před návštěvou skladu na základě účetních údajů platební agentury, ale skladovateli se neoznamuje.

2. Přítomnost vybraných šarží vykostěného masa a jejich složení se ověří na místě prostřednictvím:

   — identifikace šarží a palet a ověření počtu krabic,

   — kontroly hmotnosti 10 % palet nebo kontejnerů,

   — kontroly hmotnosti 10 % krabic z každé zvážené palety,

   — vizuální kontroly obsahu těchto krabic a stavu balení v každé krabici.

   Palety se vybírají s ohledem na různé druhy skladovaných kusů masa.

3. Popis fyzicky zkontrolovaných šarží a zjištěných nedostatků se zaznamená do protokolu o kontrole.

PŘÍLOHA III

POVINNOSTI A OBECNÉ ZÁSADY ODPOVĚDNOSTI SKLADOVATELŮ, JEŽ MUSÍ BÝT ZAHRNUTY DO SMLOUVY O SKLADOVÁNÍ MEZI PLATEBNÍ AGENTUROU A SKLADOVATELEM

(Článek 3)

Skladovatel je odpovědný za správné uchovávání produktů, jež jsou předmětem intervenčních opatření Unie. Za nesprávné uchovávání produktů nese finanční důsledky.

I. JAKOST PRODUKTŮ

V případě zhoršení jakosti skladovaných intervenčních produktů způsobeného špatnými nebo nevhodnými skladovacími podmínkami se ztráty připisují na vrub skladovatele a v účetnictví veřejného skladování se zaúčtují jako ztráta vyplývající z poškození produktu v důsledku skladovacích podmínek.

II. CHYBĚJÍCÍ MNOŽSTVÍ

1. Skladovatel je odpovědný za veškeré nesrovnalosti mezi množstvími na skladě a údaji uvedenými ve výkazech zásob zaslaných platební agentuře.

2. Překročí-li chybějící množství úroveň stanovenou platnou přípustnou odchylkou (odchylkami) v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 4, v příloze II bodě B podbodě III odst. 2 a v příloze IV nebo v právních předpisech z jednotlivých odvětví zemědělství, jsou tato množství v plném rozsahu účtována skladovateli jako neidentifikovatelná ztráta. Pokud skladovatel chybějící množství zpochybňuje, může požádat o převážení nebo přeměření produktu s tím, že náklady na tuto činnost ponese sám, pokud se neprokáže, že nahlášená množství jsou ve skutečnosti na místě nebo že rozdíl nepřekračuje platnou přípustnou odchylku (odchylky); v takovém případě uhradí náklady na převážení nebo přeměření produktu platební agentura.

Použitím přípustných odchylek stanovených v příloze II bodě B podbodě III odst. 2 nejsou dotčeny ostatní přípustné odchylky uvedené v prvním pododstavci.

III. DOKLADY A MĚSÍČNÍ A ROČNÍ VÝKAZY

1. **Doklady a měsíční výkazy**

a) Skladovatel musí vlastnit dokumenty týkající se uskladnění, skladování a vyskladnění produktů, které slouží jako základ pro sestavení roční účetní závěrky a které obsahují minimálně tyto údaje:

— místo skladování (s případnou identifikací zásobníku nebo nádrže),

— množství převedené z předchozího měsíce,

— uskladnění a vyskladnění podle jednotlivých šarží,

— zásoby na konci období.

Tyto dokumenty musí kdykoli umožnit přesnou identifikaci skladovaných množství a zohledňovat nákupy a prodeje, které byly uzavřeny, ale u nichž se ještě neuskutečnilo uskladnění nebo vyskladnění.

b) Dokumenty týkající se uskladnění, skladování a vyskladnění produktů skladovatel nejméně jednou za měsíc zašle platební agentuře jako podklad souhrnného měsíčního výkazu zásob. Platební agentura musí tyto dokumenty obdržet do 10. dne měsíce následujícího po měsíci, jehož se týkají.

c) Vzor souhrnného měsíčního výkazu zásob (orientační vzor) je stanoven níže. Platební agentury jej elektronickou cestou zpřístupní skladovatelům.

Měsíční výkaz zásob

Produkty:		Skladovatel: Sklad: Č.: Adresa:			Měsíc:
Šarže	Popis	Množství (kg, tuny, hl, krabice, kusy, atd.)		Datum	Poznámky
		Uskladnění	Vyskladnění		
	Převedené množství				
	Množství k převedení				

(razítko a podpis)

Místo a datum:

Jméno:

2. **Roční výkaz**

a) Skladovatel na základě měsíčních výkazů popsaných v bodě 1 vyhotoví roční výkaz zásob. Platební agentuře jej zašle nejpozději 15. října následujícího po uzávěrce účetního období.

b) Roční výkaz zásob obsahuje přehled skladovaných množství v členění podle produktů a místa skladování, přičemž u každého produktu se uvedou množství na skladě, čísla šarží (kromě obilovin), rok jejich uskladnění a vysvětlení případných zjištěných nesrovnalostí.

c) Vzor souhrnného ročního výkazu zásob (orientační vzor) je stanoven níže.

Platební agentury jej elektronickou cestou zpřístupní skladovatelům.

Roční výkaz zásob

Produkty:		Skladovatel: Sklad: Č.: Adresa:	Rok:
Šarže	Popis	Zaúčtované množství a/nebo hmotnost	Poznámky

(razítko a podpis)

Místo a datum:

Jméno:

IV. ELEKTRONICKÉ SKLADOVÉ ÚČETNICTVÍ A DOSTUPNOST INFORMACÍ

Smlouva o veřejném skladování uzavřená mezi platební agenturou a skladovatelem obsahuje ustanovení zaručující dodržování právních předpisů Unie.

Obsahuje tyto prvky:

— vedení elektronického skladového účetnictví intervenčních zásob,

— přímou a okamžitou dostupnost průběžné inventarizace,

— dostupnost veškerých dokumentů týkajících se uskladnění, skladování a vyskladnění produktů ze skladu a rovněž účetních dokumentů a protokolů vyhotovených na základě tohoto nařízení, které skladovatel vlastní, a to v libovolném okamžiku,

— nepřetržitý přístup k těmto dokumentům pro pracovníky platební agentury a Komise a rovněž pro každou jimi patřičně pověřenou osobu.

V. FORMA A OBSAH DOKUMENTŮ ZASÍLANÝCH PLATEBNÍ AGENTUŘE

Forma a obsah dokumentů uvedených v části III bodech 1 a 2 se stanovuje v souladu s článkem 104 nařízení (EU) č. 1306/2013.

VI. UCHOVÁVÁNÍ DOKUMENTŮ

Doklady týkající se všech operací veřejného skladování skladovatel uchovává po celou dobu, kterou vyžadují pravidla přijatá v souvislosti s postupy pro účetní závěrku na základě článku 104 nařízení (EU) č. 1306/2013, aniž jsou dotčeny platné vnitrostátní předpisy.

PŘÍLOHA IV

PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY

(Článek 4)

1. Přípustné odchylky, které se vztahují na množstevní ztráty vyplývající z běžných skladovacích operací vykonávaných podle pravidel, jsou stanoveny pro každý produkt, který je předmětem opatření veřejného skladování, takto:

   — obiloviny 0,2 %

   — neloupaná rýže, kukuřice 0,4 %

   — sušené odstředěné mléko 0,0 %

   — máslo 0,0 %

   — hovězí a telecí maso 0,6 %

2. Přípustné ztráty při vykosťování hovězího masa jsou stanoveny na 32 %. Tato hodnota se vztahuje na veškerá množství vykostěná v průběhu účetního období.

3. Přípustné odchylky uvedené v odstavci 1 jsou stanoveny v procentech skutečné hmotnosti uskladněných a převzatých množství bez obalu v průběhu příslušného účetního období navýšených o množství zásob na začátku tohoto období.

   Tyto přípustné odchylky se použijí při fyzických kontrolách zásob. Pro každý produkt se vypočítávají na základě veškerého množství skladovaného platební agenturou.

   Skutečná hmotnost při uskladnění a vyskladnění se vypočítá tak, že se od zjištěné hmotnosti odečte standardní hmotnost obalu, která je uvedena v podmínkách pro uskladnění, a pokud tyto podmínky nebyly stanoveny, odečte se průměrná hmotnost obalů používaná platební agenturou.

4. Přípustná odchylka se nevztahuje na ztrátu v počtu balení nebo v počtu evidovaných kusů.

5. Do výpočtu přípustných odchylek uvedených v odstavcích 1 a 2 se nezapočítávají množství chybějící v důsledku krádeže nebo jiné ztráty vyplývající ze zjistitelných příčin.

PŘÍLOHA V

Opatření uvedená v článku 10

1. Režimy uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 73/2009 a od roku 2016 režimy uvedené v příloze I nařízení (EU) č. 1307/2013;

2. opatření pro rozvoj venkova uvedená v části II hlavách I a II nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ([1]) a opatření pro rozvoj venkova uvedená v hlavě III kapitole I nařízení (EU) č. 1305/2013.

([1]) Nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. L 25, 28.1.2011, s. 8).

PŘÍLOHA VI

Opatření uvedená v článku 14

1. Restrukturalizace a přeměna vinic v souladu s článkem 46 nařízení (EU) č. 1308/2013;

2. zelená sklizeň v souladu s článkem 47 nařízení (EU) č. 1308/2013.